

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 7C/254/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1509211088
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jaroslav Šupa
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2021:1509211088.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V pred sudcom Mgr. Jaroslavom Šupom v právnej veci žalobkyne: M. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XX, Y., proti žalovanému: N. A., nar. XX.X.XXXX, bytom E. 2, G., o určenie neúčinnosti právneho úkonu, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh žalobkyne na prerušenie konania **z a m i e t a**.
- II. Súd žalobu **z a m i e t a**.
- III. Žalovaný má voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou dňa 13.7.2009 domáhala určenia neúčinnosti právneho úkonu, a to kúpnej zmluvy uzavretej na jednej strane medzi Z. U. a S. U. a na strane druhej žalovaným dňa XX.X.XXXX, predmetom ktorej bola kúpa nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území K., obec G., mestská časť K., okres G. V, evidovaných Okresným úradom G., katastrálny odbor, na liste vlastníctva č. XXXX, a to: byt č. XX na XX. p. bytového domu súpisné č. XXXX, vchod V. XX, ktorý je postavený na pozemku parcelné č. XXXX; spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu vo veľkosti 3301/623582; spoluvlastnícky podiel na pozemku parcelné č. XXXX, druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 800 m² (ďalej špecifikované nehnuteľnosti len ako „nehuteľnosti“ a zmluva, ktorej predmetom bola kúpa nehnuteľností, len ako „kúpna zmluva“).

2. Svoju žalobu odôvodnila tým, že dňa XX.X.XXXX jej doručila Správa katastra pre Hlavné mesto SR G. dokument - kúpnu zmluvu, uzavretú dňa XX.X.XXXX a čiastočný výpis z listu vlastníctva zo dňa X.X.XXXX. Z týchto dokladov sa žalobkyňa dozvedela, že uzavrela kúpnu zmluvu, ktorej návrh na vklad v prospech kupujúcich: Z. U., nar. X.X.XXXX, trvalo bytom H. XX, O. N. a S. U., nar. XX.X.XXXX, bytom H. XX, O. N., dňa XX.X.XXXX príslušná správa katastra povolila. Žalobkyňa tvrdila, že predmetnú kúpnu zmluvu nikdy neuzavrela, neprevzala z predaja žiadne finančné prostriedky a nemala o tom vedomosť. Podpis na kúpnej zmluve jej nepatrí, je sfaľšovaný neznámou osobou. Keďže žalobkyňa nikdy ani len neprijala návrh na uzavretie zmluvy v dohodnutej písomnej forme, nikdy neprejavila vôľu prijať návrh na uzavretie zmluvy a nikdy ani nepodpísala kúpnu zmluvu, je predmetná zmluva absolútne neplatná. Skutočnosť nasvedčujúcu trestnému činu podvodu žalobkyňa oznámila orgánom činným v trestnom konaní, v ktorom bolo vznesené obvinenie. Z. a S. U. sa do takto nadobudnutej nehnuteľnosti nikdy nenastahovali, a tieto užívali len cestou tretej osoby. Po krátkej dobe asi jedného roka (XX.X.XXXX) predmetný byt s príslušenstvom predali žalovanému. Vzhľadom na to, že Z. a S. U. nadobudli vlastnícke právo k predmetnému bytu protiprávne (jeho nadobudnite sa rozhodne prieči dobrým mravom), využila žalobkyňa svoje právo a domáhala sa odporovateľnosti tohto právneho úkonu.

3. V podaní doručenom súdu dňa X.X.XXXX žalobkyňa uviedla, že si nepamätá a je presvedčená, že kúpnu zmluvu na predaj bytu nepodpisovala a akýkoľvek posudok ju nepresvedčí, že by išlo o jej podpisy. Každý falšovateľ sa snaží čo najviac a najvierohodnejšie napodobniť pravosť podpisu. Poukázala na trestné konanie vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 2T/41/2015 a na znalecké dokazovanie z odboru písomoznalectva, ktoré v rámci trestného konania bolo vykonávané a požiadala o „oddialenie“ rozhodnutia v tejto veci do právoplatného skončenia konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 2T/41/2015.

4. Podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Súd s poukazom na citované ustanovenie vo veci konal a rozhodol podľa príslušných ustanovení CSP, hoci žaloba bola podaná v čase účinnosti Občianskeho súdneho poriadku.

5. Podanie žalobkyne doručené súdu dňa 3.9.2020 vyhodnotil súd podľa obsahu aj ako návrh na prerušenie konania do skončenia trestného konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 2T/41/2015. Za otázku, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie v tomto konaní, žalobkyňa považovala pravosť jej podpisu na kúpnej zmluve, ktorou mala predať byt Z. a S. U..

6. Podľa § 164 CSP ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

7. Vzhľadom na predmet tohto konania, ktorým je určenie neúčinnosti právneho úkonu - kúpnej zmluvy medzi Z. U. a S. U. a žalovaným, nemá otázka pravosti podpisu žalobkyne na kúpnej zmluve, ktorú uzatvorila žalobkyňa s Z. U. a S. U., pre rozhodnutie v tomto konaní žiaden význam. Aj v prípade, že by sa v trestnom konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 2T/41/2015 preukázalo, že podpis žalovanej na ňou uzavretej kúpnej zmluve nebol pravý, nemalo by to žiaden vplyv na rozhodnutie súdu o tom, či je v tomto konaní posudzovaný (odlišný) právny úkon voči žalobkyňi neúčinný. Okrem toho súd poukazuje na skutočnosť, že otázka platnosti kúpnej zmluvy uzavretej medzi žalobkyňou a Z. a S. U., vrátane otázky pravosti jej podpisu, bola prejudiciálne vyriešená v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 12C/303/2006, ktorého predmetom bolo určenie vlastníckeho práva žalobkyne k daným nehnuteľnostiam, a to tak, že predmetná zmluva je platná a podpis žalobkyne na nej je pravý.

8. Z uvedených dôvodov súd návrh žalobkyne na prerušenie konania zamietol, a to podľa § 162 ods. 3 CSP spolu s rozhodnutím vo veci samej.

9. Na pojednávaní dňa 19.1.2010 žalobkyňa uviedla, že trvá na podanom návrhu a žiadala, aby súd vydal rozsudok, ktorým určí, že kúpna zmluva je neúčinná a súčasne neplatná. Navrhla vypočuť manželov U. a konateľa realitnej kancelárie M. A. E..

10. Žalobkyňa na pojednávaní vypovedala, že je pravdou, že predmetný byt mala v úmysle predať alebo vymeniť za byt v Y.. Z týchto dôvodov navštívila realitnú kanceláriu Euroslovakia a tam predložila svoju objednávku. Rokoval s ňou istý pán K. prezývaný O., ktorý jej prisľúbil realizáciu tohto predaja, resp. výmeny. Asi v septembri 2006 žalobkyňi prišla z katastra kúpna zmluva uzavretá medzi manželmi U. a ňou, ktorú nikdy nepodpísala a na ktorej nie je jej podpis. Následne ju pán K. z bytu vymkol a preto požiadala o pomoc políciu. Pán K. bol v čase výpovede vo väzbe. Žalobkyňa sa stala z týchto dôvodov bezdomovkyňou a prespáva u svojich príbuzných. Touto žalobou sa chcela domôcť toho, aby naspäť získala vlastnícke právo k predmetnému bytu, nakoľko ho nikdy nepredala, ani nevymenila, stala sa obeťou podvodu. Na otázky žalovaného odpovedala, že mala záujem sa presťahovať do blízkosti svojej rodiny do Y., finančné problémy nemala. Do realitnej kancelárie Euroslovakia prišla náhodou, lebo sa nachádzala v K., bola tam len raz, žiadnu zmluvu o sprostredkovaní predaja alebo výmene bytu nepodpísala. K. U. poznala, nakoľko ju po uzavretí zmluvy naháňal kvôli kľúčom od bytu a kvôli tomu, aby si vypratala svoje veci z predmetného bytu. Keď dostala z katastra zmluvu, išla podať trestné oznámenie, bolo to v lete XXXX. Za predaj bytu neobdržala žiadnu sumu. Žalovaného nepoznala.

11. Žalovaný na pojednávaní vypovedal, že mal záujem kúpiť si aj s priateľkou jednoizbový byt v G., vyhladal si na internete predmetný byt, ktorý ponúkala realitná kancelária Alfareal, dohodol sa s ňou o sprostredkovaní kúpy a zložil zálohu. Keďže nemal dosť finančných prostriedkov, požiadal Dexia banku o úver, ktorý mu bol poskytnutý, nakoľko založil priateľkin byt a byt jej mamy. Naďalej splácal

predmetný úver. Byt kúpil v dobrej viere, mal za to, že zmluva bola uzavretá v súlade so zákonom. Pán U. videl až pri uzavretí predmetnej kúpnej zmluvy zo dňa X.X.XXXX. V januári XXXX dostal výpis z Katastra nehnuteľností, kde sa dozvedel o poznámke Generálnej prokuratúry, že byt je súčasťou trestného konania, bol z toho zrútený. Na otázky žalobkyne uviedol, že za realitnú kanceláriu Alfareal konal pán E., podpisy predávajúcich boli overené na Obecnom úrade v S. pri G., za predmetný byt dal 1 680 000,- Sk.

12. Súd vec prejednal na pojednávaní dňa 7.5.2021 v neprítomnosti žalobkyne podľa § 180 CSP. Predvolanie na pojednávanie súd žalobkyni doručoval na jej korešpondenčnú adresu, ktorú opakovane súdu uviedla (naposledy v podaní doručenom dňa X.X.XXXX), pričom podľa doručienky si žalobkyňa zásielku neprevzala v odbernej lehote. Iná adresa na doručovanie písomností súdu známa nebola, v Registri obyvateľov má žalobkyňa iba hlásený trvalý pobyt v mestskej časti G. - K.. Súd mal teda doručenie predvolania žalobkyni za doručené (fikciou doručenia), pričom žalobkyňa svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnila, ani nežiadala o odročenie pojednávania.

13. Žalovaný sa na pojednávaní pridržiaval svojich doterajších vyjadrení. Uviedol, že nerozumie, čo je predmetom tohto konania, zopakoval, že byt kúpil cez realitnú kanceláriu Alfareal, ktorá ho mala overený, rovnako ako Dexia banka. Teraz už vedel, že byt predtým vlastnila žalobkyňa, on bol až tretí v poradí, pričom byt už ani nevlastní.

14. Na pojednávaní súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, ktoré tvoria obsah spisu a zistil tento skutkový stav.

15. Z odpovede Ministerstva vnútra SR zo dňa XX.XX.XXXX vyplýva, že vyšetrovateľ úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava V začal dňa XX.X.XXXX trestné stíhanie pre podozrenie z trestného činu podvodu, v predmetnej veci bolo vykonávané vyšetrovanie.

16. Z rozsudku Okresného súdu Bratislava V č. k. 12C/303/2006-761 zo dňa 6. júla 2017, ktorý nadobudol právoplatnosť v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 8Co 287/2017-824 zo dňa 24. septembra 2019 vyplýva, že žaloba podaná žalobkyňou voči 1/ Z. U., nar. 4.7.1977, 2/ S. U., nar. XX.X.XXXX, obaja bytom H. XX, O. N., 3/ N. A. (žalovanému v tomto konaní) a 4/ K. L., nar. XX.X.XXXX, bytom I. XX, Y. bola zamietnutá. Súd v konaní vedenom pod sp. zn. 12C/303/2006 zistil skutkový stav, podľa ktorého žalobkyňa uzavrela dňa XX.X.XXXX kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bola nehnuteľnosť - byt na V. XX v G., z ktorej vyplýva, že žalobkyňa nadobudla vlastnícke právo k nehnuteľnosti na základe kúpnej zmluvy V-1640/2005 zo dňa XX.X.XXXX, právne účinky XX.X.XXXX. V čl. VI. bod 1. tejto zmluvy si strany dohodli, že: „... za kúpnu cenu, ktorá bola vyplatená pri podpise tejto zmluvy vo výške 1 150 000,- Sk...“. Podľa bodu 2 uvedeného článku mala byť kúpna cena uhradená tak, že suma 50 000,- Sk bude uhradená v hotovosti v RK EuroSlovakia ako záloha na dohodnutú kúpnu cenu a táto splátka je v celom rozsahu započítaná do kúpnej ceny a zvyšná časť - suma 1 100 000,- Sk mala byť uhradená pri podpise zmluvy v hotovosti, „čo kupujúca potvrdzuje prevzatím tejto čiastky od kupujúcich svojím podpisom na tejto zmluve“. V čl. IX. zmluvy žalobkyňa splnomocňuje žalovaných 1 a 2 ku všetkým potrebným úkonom týkajúcich sa konania o povolení vkladu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti do katastra nehnuteľností v prospech žalovaných 1/ a 2/. Podľa overovacej doložky pravosť podpisu žalobkyne bola osvedčená J. H., pracovníkom povereným notárom JUDr. Milošom Kaanom dňa XX.X.XXXX. Podľa pripojenej pečiatky Správy katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu na tejto kúpnej zmluve bol vklad povolený dňa XX.X.XXXX pod č. V-4218/2006, o čom svedčia aj viaceré vyhotovenia výpisov z LV č. XXXX. Následne dňa X.X.XXXX uzavreli žalovaný 1/ a 2/ so žalovaným 3/ kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bola uvedená nehnuteľnosť za kúpnu cenu 1 595 000,- Sk, ktorú bol kupujúci povinný uhradiť na účet predávajúcich. Ako vyplýva z Notárskej zápisnice č. N 808/2013 spísanej na Notárskom úrade v Hlohovci dňa XX.X.XXXX, dňa XX.X.XXXX sa konala dobrovoľná dražba predmetnej nehnuteľnosti dražobníkom Dom dražieb, s.r.o., Podzámska 37, Hlohovec na návrh vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome s.č. XXXX v G. - m. č. K., V. XX, v zast. správcom: Bytový podnik Petržalka, s.r.o. Vydražiteľom sa stal žalovaný 4 ako účastník č. 8, pričom cena dosiahnutá vydražením činila 31 500,- €. Z ďalších listinných dôkazov vyplýva, že na uvedenú nehnuteľnosť bolo zriadené zákonné záložné právo podľa § 15 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení zákona č. 151/1995 Z. z. v prospech ostatných vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome v dôsledku zabezpečenia pohľadávok vzniknutých z právnych úkonov týkajúcich sa domu, resp. bytu, ktoré urobil vlastníak. Takto zabezpečená pohľadávka

pravdepodobne vznikla neuhrádzaním platieb spojených s užívaním bytu žalovaným 3/. Na základe vykonaného dokazovania bolo podľa názoru súdu jednoznačne preukázané, že podpisy na sporných listinách patria žalobkyni, o čom svedčia závery znaleckých posudkov. Nakoľko prvý znalecký posudok bol slovami svedkyne J. v podstate posudkom bez záveru (t. j. nedá sa potvrdiť, ani vylúčiť), druhý znalecký posudok vypracovaný Ústavom súdneho inžinierstva už jednoznačne potvrdil, že podpisy na sporný listinách vyhotovila totožná osoba a ide o pravé podpisy žalobkyne. Tvrdenie žalobkyne, že dobre vie, že kúpnu zmluvu dňa XX.X.XXXX nepodpisovala, je nepostačujúce a nedôveryhodné aj s ohľadom na výpoveď jej netere - svedkyne H.: „Teta bola vo veľmi zlom psychickom stave a nevedela povedať, ako to vlastne je.“ Žalovaní 1/ a 2/ preukázali, že kúpnu cenu dojednanú v čl. VI. zmluvy v plnom rozsahu uhradili do rúk pracovníčok RK, ktorú zmluvou o sprostredkovaní okrem iného poverili aj zaplacením kúpnej ceny predávajúcemu (čl. I. bod 4 sprostredkovateľskej zmluvy zo dňa XX.X.XXXX - č. I. 216). Svoju zmluvnú povinnosť si teda splnili, o čom svedčia svedecké výpovede, ako aj príjmové pokladničné doklady a potvrdenie o výbere sumy 1 100 000,- Sk z banky. V prípade, že žalobkyňa sa ku kúpnej cene nedostala, nebolo zavinením žalovaných 1/ a 2/, čo bolo preukázané nielen cynicky vyznievajúcou výpoveďou J. Draga, ale aj uznaním viny H. a I. na hlavnom pojednávaní dňa XX.X.XXXX. Z vykonaného dokazovania zároveň vyplýva, že žalobkyňa neunesla bremeno dôkazu ani pri tvrdení, že nemala vôľu predmetnú kúpnu zmluvu uzavrieť. Na pojednávaní sama potvrdila, že sa rozhodla byť predat' alebo vymeniť a presťahovať sa k rodine do Y., lebo bola v G. sama. Rovnako vypovedala aj v trestnom konaní a o tomto jej úmysle vedeli aj vyslúchnutí svedkovia a napokon byť aj sama sprístupňovala za účelom obhliadok. Taktiež nebolo preukázané, že vôľa žalobkyne na uzatvorenie kúpnej zmluvy nebola slobodná a vážna a bola prejavovaná určite a zrozumiteľne, o čom svedčí overenie podpisu pracovníkom povereným notárom (výpoveď svedkyne H. - bod 26 tohto odôvodnenia). V neposlednom rade súd poukázal aj na skutočnosť, že predmetný byt je t. č. vo vlastníctve žalovaného 4/, ktorý nadobudol ako vydražiteľ v dobrovoľnej dražbe, pričom nateraz niet právneho prostriedku na vyslovenie neplatnosti tejto dražby, nakoľko žalobkyňa, či iná oprávnená osoba toto právo vyplývajúce z § 21 zákona č. 527/2002 Z. z. v prekluzívnej lehote nevyužila.

17. Podľa § 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkov právné úkony podľa odsekov 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný alebo ak už bol uspokojený.

18. Podľa § 42b ods. 1 Občianskeho zákonníka právo odporovať právnym úkonom môže uplatniť veriteľ žalobou.

19. Podľa § 42b ods. 2 Občianskeho zákonníka právo odporovať právnemu úkonu sa uplatňuje proti tomu, kto mal z odporovateľného právneho úkonu dlžníka prospech.

20. Podľa § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka právny úkon, ktorému veriteľ s úspechom odporoval, je právne neúčinný a veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku; ak to nie je možné, má právo na náhradu voči tomu, kto mal z tohto úkonu prospech.

21. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

22. Súd právne posudzoval žalobkyňou uplatnený nárok ako nárok na určenie neúčinnosti právneho úkonu podľa § 42a Občianskeho zákonníka. Tento inštitút tzv. odporovateľnosti právneho úkonu, slúži na ochranu veriteľa, a to tým, že mu umožňuje dosiahnuť uspokojenie svojej vymáhateľnej pohľadávky voči dlžníkovi v exekučnom konaní aj z toho, čo ušlo z majetku dlžníka za okolností určených v § 42a Občianskeho zákona. Jeho podstatou je možnosť veriteľa domáhať sa určenia, že právny úkon dlžníka, ktorým došlo k ukráteniu možnosti uspokojenia vymáhateľnej pohľadávky veriteľa, je voči veriteľovi právne neúčinný. To znamená, že veriteľ by sa po rozhodnutí, ktorým súd voči nemu konštitutívne určí neúčinnosť ukracujúceho právneho úkonu dlžníka, mohol v exekučnom konaní uspokojiť aj z majetku (vecí, práv a iných majetkových hodnôt), ktorý ušiel z dlžníkovho majetku alebo by mohol dosiahnuť vymoženie peňažnej náhrady vo výške prospechu z odporovateľného právneho úkonu.

23. Základným predpokladom pre úspešné uplatnenie odporovacej žaloby je existencia vymáhateľnej pohľadávky žalobcu voči dlžníkovi. Pokiaľ ide o pojem vymáhateľná pohľadávka, súd poukazuje na

aktuálnu judikatúru, konkrétne na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/237/2017 zo dňa 24. júna 2020, podľa ktorého „vymáhateľnou pohľadávkou v zmysle ustanovenia § 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka sa rozumie taká pohľadávka, ktorej splnenie možno vynútiť exekúciou, t. j. pohľadávka, ktorá bola veriteľovi priznaná vykonateľným rozhodnutím alebo iným titulom, podľa ktorého možno nariadiť exekúciu. Ak slúži odporovacia žaloba k uspokojeniu pohľadávky veriteľa v exekučnom konaní, nezodpovedalo by tomuto jej účelu, keby pohľadávka veriteľa nebola priznaná vykonateľným rozhodnutím alebo iným titulom, a keby išlo len o pohľadávku ‚dospelú‘ či splatnú, teda žalovateľnú.“

24. Žalobkyňa v tomto konaní neuniesla ani len bremeno tvrdenia o tom, že by mala akúkoľvek vymáhateľnú pohľadávku voči dlžníkom - manželom U., ktorí uzavreli kúpnu zmluvu so žalovaným, ktorej neúčinnosť žiadala žalobkyňa určiť. V prospech žalobkyne nesvedčí žiadne súdne rozhodnutie, ani iný exekučný titul, z ktorého by vyplývala existencia takejto vymáhateľnej pohľadávky. Nebol teda splnený ani základný predpoklad pre to, aby súd mohol určiť neúčinnosť právneho úkonu označeného žalobkyňou. Súd dodáva, že je zjavné, že žalobkyňa celkom neporozumela významu inštitútu odporovateľnosti právneho úkonu a z tohto dôvodu si zvolila podaním tejto žaloby nevhodný právny nástroj na ochranu svojich práv.

25. Súd nevykonal žalobkyňou navrhnuté dokazovanie výsluchom svedkov Z. U. a S. U. a konateľa realitnej kancelárie M. A. E.. Žalobkyňa predovšetkým neuviedla, k akým skutočnostiam by mali predmetní svedkovia vypovedať. Vzhľadom na dôvod zamietnutia žaloby, ktorým bolo to, že žalobkyňa ani netvrdila, že by mala vymáhateľnú pohľadávku, na základe ktorej by sa mohla domáhať určenia neúčinnosti právneho úkonu, nemohlo byť výsluchom daných svedkov preukázané žiadne tvrdenie žalobkyne, ktoré by malo vplyv na rozhodnutie v tejto veci. Navyše skutkové okolnosti, za ktorých došlo k prevodom predmetných nehnuteľností, vrátane jej prevodu Z. a S. U. na žalovaného, mal súd za podrobne preukázané výsledkami konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 12C/303/2006.

26. Hoci žalobný petit tak, ako bol uvedený v žalobe, jednoznačne predstavuje petit tzv. odporovacej žaloby, súd aj vzhľadom na obsah prednesenej žaloby na pojednávaní dňa XX.X.XXXX považuje za potrebné pre úplnosť vyjadriť sa aj k otázke platnosti žalobkyňou označeného právneho úkonu - kúpnej zmluvy. Predovšetkým však súd konštatuje, že spôsob, akým bola na pojednávaní dňa XX.X.XXXX prednesená žaloba, nepovažoval za zmenu žalobného petitu rozšírením žaloby, ale len za nepresné vyjadrenie (laického) zástupcu žalobkyne. Pokiaľ by sa aj prípadne žalobkyňa mienila domáhať určenia neplatnosti kúpnej zmluvy uzavretej medzi manželmi U. a žalovaným, súd by sa musel predovšetkým zaoberať v súlade s § 80 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku účinným v čase podania žaloby otázkou existencie naliehavého právneho záujmu žalobkyne na požadovanom určení.

27. Pri skúmaní existencie naliehavého právneho záujmu súd posudzuje, či podaná žaloba je vhodný (účinný a správne zvolený) procesný nástroj ochrany práva žalobcu a či sa ňou môže dosiahnuť odstránenie spornosti práva. Naliehavý právny záujem je spravidla daný v prípade, ak by bez tohto určenia bolo právo žalobcu ohrozené alebo ak by sa bez tohto určenia stalo jeho právne postavenie neistým (porovnaj R 17/1972). Naliehavý právny záujem nemá žalobca v prípade žaloby, rozhodnutie o ktorej by len vyvolalo potrebu vedenia ďalšieho konania alebo konaní. Ak však určovacia žaloba vytvára pevný právny základ pre právny vzťah strán sporu, je prípustná aj napriek tomu, že je možná (prípadne) i iná žaloba (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikované v časopise Zo súdnej praxe pod č. 40/1996). Procesná povinnosť preukázať, že v čase rozhodovania súdu je naliehavý právny záujem na určení právneho vzťahu alebo práva, zaťažuje toho, kto sa tohto určenia domáha (žalobcu). Pokiaľ chce žalobca osvedčiť svoj naliehavý právny záujem, musí na jednej strane poukázať na určité skutkové okolnosti prejednávanej veci vedúce k sporu medzi účastníkmi a k potrebe určiť súdom, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, na druhej strane vysvetliť, že práve podaná žaloba je procesne vhodným nástrojom, ktorý tento spor rieši, odstraňuje neistotu vzťahu účastníkov konania alebo vytvára pevný základ pre jeho usporiadanie (rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5 Cdo 31/2011 zo dňa 6. decembra 2012). Určovacia žaloba má preventívny význam, znamená to, že naliehavý právny záujem je daný vtedy, ak je tu aktuálny stav objektívnej právnej neistoty medzi žalobcom a žalovaným, ktorý je ohrozením žalobcovho právneho postavenia, a ktorý nemožno iným právnym prostriedkom odstrániť, nezáleží na tom, ako táto neistota vznikla.

28. Bez akýchkoľvek pochybností možno uzavrieť, že žalobkyňa by na určení neplatnosti označeného právneho úkonu nemohla mať naliehavý právny záujem. Rozhodnutím súdu určujúcim neplatnosť

právneho úkonu uzavretého medzi z pohľadu žalobkyne tretími osobami, by sa nijako nezlepšilo jej právne postavenie a neodstránila by sa spornosť alebo ohrozenie akéhokoľvek práva žalobkyne. Naliehavý právny záujem by žalobkyňa mohla mať iba na určení jej vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam, čo však bolo predmetom konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 12C/303/2006, ktoré sa právoplatne skončilo zamietnutím žaloby žalobkyne.

29. Na základe vyššie uvedeného súd žalobu zamietol.

30. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Žalovaný mal vo veci plný úspech, preto mu vznikol voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie písomne v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava V.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený proti nemu podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.